

jancem se sanja o njihovih planinah. „Kjer je pa tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce“, in zato človeka srce žene, da na tisti kraj postavi tudi svoje svetišče, kateri se mu je prikupil.

Videl sem tudi pašnik, ki je bil ograjen, a ves plot je bil iz drobnega šibja spleten, kakor naši koši na vozih. Djal sem: za ovce je tak plot; pa če bi se kak divji bik vpičil v njega, bi lahko celega na svojih rogljih odnesel.

Potem sem videl ovce, ki so se pasle kraj precej globokega prepada. Prepad pa je menda železnica zakrivila. Da namreč železne poti ni trebalo napenjati, pa so rajši nekoliko sveta prekopali. Prepad je bil dobro obrantan, da bi se katera ovca ne prekucnila ter ne trpela škode. Tukaj mi je prišlo na pamet, kako je ranta dobra reč, ki ovco prepada in pogina varuje. Tako so tudi božje in cerkvene postave predobra reč, pa zlobni in slepi človek tega ne verjame, preskoči rante in si na glavo nakopa pogubljenje. Prepozno se potem v večnosti čudi in toži: „Mi tedaj smo zgrešili pot resnice, in luč pravice nam ni svetila, in solnce spoznanja nam ni vzhajalo. Utrudili smo se na poti hudobije in pogubljenja in smo hodili po težavnih potih, za pot Gospodovo pa nismo vedeli.“ Tako se grešniki v peklu golčijo.

Živio! že vidimo Prago — zlato Prago. Še enkrat je vodja stroj zaškrnil in železnemu konju podstavil noge in moral je obstati. „Praha“ je klical konduktor: Čehi namreč mesto g, h izgovarjajo. „Praha!“ „Lepa praha je to, pravi moj tovariš, kedaj bomo toliko grudovja povlačili?“ Tovariš pa je imel visoke hiše na misli, ki so okoli in okoli stale.

Nastaniva se v najbolj imenitni gostilnici. Že večkrat sem se prepiral, da sem s tem pravo zadel, in bi vsem, kateri imajo na čem potovati, svetoval, da bi poiskali vselej imenitno gostilno. Tam je varneje, boljše stanovati, in se ni treba bati, da bi na nepošteno hišo zadel, račun je pa, smem reči, povsod isti.

Pri „modri zvezdi“ sva se nastanila. Med zvezde sicer naju še niso posadili, pa visoko po stopnicah so naju gnali, menda — v tretje nadstropje, ali kali.

Smešnica 1. Kmet Francelj dobi si nekje mladega psa ter se pes sosedu prav dopade. Brž tudi vpraša, kako da mu je ime. „Ni res“, odgovori Francelj. „moj pes je lepa žival? Ime mu pa, Pavle, le sam ugeni, saj ti ne bode to Bog zna, kako težko“. Pavle ugiblje ter navede vsa pesja imena, kar mu je znanih, toda Francelj še odmaje pri vsacem, češ, da ni res. Nejevolja prime ga sedaj ter se zadere: „Ej, pusti že svoj „ni res“ pa mi rajši povej, kako je psovu ime!“ „Nires“, smeje se sedaj Francelj, „saj ti pravim, da je Nires!“

Razne stvari.

(V blag spominj.) Blagi mož, baron Sennyey, predsednik Ogerske gosposke zbornice je večer dne 2. januarja umrl. Ranjci je bil vrl katolik in je imel veliko upliva v višjih krogih našega cesarstva. Umrl je previden s sv. zakramenti in ima tudi v tem marsikdo na njem lep izgled.

(Dež. zbor.) Naš dež. zbor namerava privoliti 50.000 gld. v to, da se razdeli toliko denarja v dobre namene. Letošnje leto bode namreč 40 let doteklo, odkar imajo svitli cesar drž. krmilo v rokah. Ta predlog bode gotovo vzprejet z vsem veseljem ne samo od poslancev, ampak tudi od vseh prebivalcev zelenega Štajarja.

(Vabilo.) „Bralno društvo“ pri sv. Jurju na Ščavnici priredi veselico z govori, godbo in narodnim petjem dne 8. januarja 1888 v gostilnici g. Fr. Vaupotiča. K njej ne le domače, ampak tudi sosednje rodoljube uljudno vabi z odličnim spoštovanjem Odbor.

(Premeščenje.) Kakor kaže naznanilo v današnji številki „Slov. Gosp.“, nastopi g. M. Kocbek (ne Kotzbek, kakor je bilo v eni prejšnji številki stalo), doslej c. kr. biležnik v Kostanjevici, svojo službo, dne 7. januarja v Marenbergu. Gospod notar je doma iz Slov. gorice in ga torej z veseljem pozdravimo na domači zemlji.

(„Učiteljski koledar.“) Gosp. M. J. Nerat, nadučitelj v Mariboru, izdal je zopet „Učiteljski koledar“ za l. 1888., v zelo pomnoženem in izpopolnjenem natisu. Izšel je v tiskarni sv. Cirila in se dobi pri založniku samem in stane le 1 gld. 20 kr. s poštnino vred. Priporočamo ga najtopleje vsem našim gg. učiteljem, ker je neobhodno potreben za vsakega učitelja in tudi za druge rodoljube vreden svojega denarja.

(Silna potreba.) Odkar je g. dr. Forregger, državni poslanec za Celje, izgubil pravdo zoper konservativni nemški list „Südst. Post“, nima miru ter berači pri raznih nemških društvih, naj še mu izrekó svoje zaupanje. Drugače si pač ne moremo misliti, zakaj da se oglasi zdaj „nemško društvo“ v Celju za-nj in malo poprej tudi enako društvo v Laškem trgu.

Čudno pa se nam dozdeva, zakaj ne stori tega tudi „nemško pevsko društvo“ v Šoštanju.

(Nov župan.) Župan v Brežicah je postal g. Del Cott, mož, o katerem ne vemo druga, kakor da je doma kje doli na Laškem, pri nas pa se kaže za Nemca, kakor je dolg in širok. Česa ne premore pač človek pri nas, ako ni — slov. krvi!

(Smrtna kosa.) Dne 29. dec. l. l. je umrl v Rogatcu gosp. A. Tombosco. Tamošnji Nemci izgubé, kakor toži „M. Z.“, v njem svojo veliko podporo.

(Potrjenje.) G. Fr. Lenček, veleposestnik na Blanci in g. V. Medic, župan v Selnici sta dobila potrjenje, prvi za načelnika, drugi pa za njegovega namestnika v zastopu okraja v Sevnici. Enako potrjenje ima že tudi okr. zastop v Marenbergu.

(Sodnija.) C. kr. sodnija na l. br. v Mariboru išče dr. A. Harpfa, prej urednika „M. Z.“, naše prijateljice v poštnih ulicah ter ga doslej še ni dobila v roke. Moža pa toži lastnik unega lista na razžaljenje časti. Čudo, kako da more tak velik Nemec priti v izgubo!

(Popravek.) G. J. Robnik na Smolniku se bojda ni nastrelil na lovu g. dr. Reiserja, ampak kacic 8 dni pred tem na lastnem lovu. Tako pa je bila „Marb. Z.“, tedaj ne prav, poročala.

(Krajni šol. svet.) Pri sv. Lenartu v slov. gor. je poslej krajni šolski svet v rokah slov. mož. Načelnik mu je g. Al. Čuček in njegov namestnik, g. Mat. Šuman. Tamošnji nemškutarji so vsled tega kar iz sebe. Mi jim ne želimo, da se jim uname še kje nemška kri zavoljo tega.

(„Učiteljski tovariš.“) Ta list, ki začne letos že svojo 28. leto, izdaja g. Andrej Prarotnik, ravnatelj mestne šole v Ljubljani. Izdaja se v prvi vrsti za učitelje ali vreden je, da ga podpira vsak, kdor se zanima za slov. knjigo.

(„Dom in svet.“) To bode ime slov. listu ki izide prvič dne 20. januarja v Ljubljani. Urednik mu bode č. g. dr. Fr. Lampe, profesor bogoslovja v Ljubljani. Več povemo o njem, kedar izide.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) darovali so: G. A. Brumen, c. kr. sod. pristav 5 fl., g. Fr. Mlakar, pos. v Hošnici 1 fl., gosp. Peter Novak, gostilničar v Slov. Bistrici 1 fl., g. L. Kresnik, pos. v Črešnovci 1 fl., gosp. T. Kamšek, pos. v Ložnici 1 fl., g. Ant. Jerovšek, pos. v Novi vesi 1 fl., g. J. Rebernak, mestjan v Sl. Bistrici 1 fl., č. g. jubilaht Matej Klobasa, župnik v Negovi 5 gld., č. g. Fr. Simonič, kaplan 5 fl., č. g. Ant. Hajšek, dekan v slov. Bistrici 4 fl., č. g. Ant. Potočnik, kaplan 3 fl. 50 kr., g. prof. Dovnik 1 fl., vlč. g. kanonik Hrg 5 fl., č. g. Fr. Petan, žup. pri Št. Venčeslju bl. sl. Bistrice 2 fl.

(Požar.) Na „tepešnjico“ zvečer je v Hramšah pri Galiciji blizo Celja ogenj vpepelil tamošnjemu posestniku vse stanovanje ter mu je zgorelo živine: krava, junček, tri koze in ena ovca. Ali je bil mož zavarovan, tega ne vemo, tudi kako da je ogenj nastal, nam ne pové naše poročilo.

(Krošnarstvo.) Krošnarjev mora sila veliko biti v naših deželah, kajti uradno poročilo vé, da so dali leta 1882 nič manj, kakor 21.822 gld. privoljenj za enak posel.

(Na lovu.) V petek, dne 30. decembra l. l., padel je A. Rajgel, krojač v Kozjem, na lovu ravno, ko je nameril na zajca. Puška se mu je v tem izprožila in strel je zadel njegovega tovariša, J. Presečka. Revez je imel ga zadosti ter je že brž drugi den umrl.

(Savinjska posojilnica v Žavci) imela je leta 1887 dohodkov 80.534 gld. 43 kr., stroškov 80.534 gld. 43 kr., toraj prometa 161.068 gld. 86 kr.

(Šulverein.) Našim Nemcem godi se pri nas predobro. Vsled tega ne vedó, kaj bi vse počeli, da premamijo svet, češ, da se jim godi sila. Na „nemškem šulvereinu“, ki lovi slov. otroke, da jih stlači v svoje napete nemške šole, ni jim zadosta, sedaj že snujó novo društvo, „šulverein za Nemce“. Hodi pa jim tudi v tem društvu za slov. otroke, kajti nemškim otrokom ne manjka nikjer poduka, saj so naše šole vse, več ali manj, nemške. Ob novem dobode tudi Maribor tako društvo.

(Trtna uš.) Ta grozni trtožer ne da miru ter se čedalje bolj množi tudi po naših krajih. Veliko ljudi se ukvarja s tem, kako da trtno uš vkončati. Na Hrvaškem imajo sedaj neko sredstvo lahko, pa bojda dobro — vodo, v kateri so se namakale — konoplje. Da bi se jim le obneslo!

(Duh. spremembe.) Č. g. Fr. Zupančič, zlatomešnik, duh. svetovalec in župnik v Koprivnici, je umrl dne 4. januarja star 76 let. Pogreb bo v soboto ob 10. uri dopoldne.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Pajtlar 11 fl., Hrastl Fr. 11 fl. (ustn. dpl.), Flek, Dupelnik, Dr. Kukovič, Brglez, Plešnik in Planinšek po 1 fl.

Listič uredništva: Č. g. J. Rostoharju v Šmarju: Da se začne tudi Vaše ime z „J. R.“, to je golo naključje; več pa ne moremo izpovedati, kajti veže nas uredniška dolžnost. — G. V. V. pri sv. Ani: Kar stoji v onem dopisu, to ni iz Vašega peresa, tedaj pa moževi — prosta pot! — G. K. L. v K.: Vse lepo, toda mi moramo imeti to v rokah, preden izrečemo svojo sodbo. — G. F. F. v M.: Kaj čete, tudi mi požremo večkrat kako grenko.

Listič upravnštva: Slavno leposlovno društvo pri M. N.: Za l. 1887 še 4 gld.

Posestvo prodaja.

V Špitaliču proti zahodu eno minuto od farne cerkve ležeče, 33 oralov Graumož-evo, obstoječe iz travnikov, njiv, hoste, vinograda, prostorno zidano, z opeko krito hišo in kmetijskim poslopjem vse v dobrem stanu — bilo je leta 1877 za 4172 gld. prevzeto, leta 1886 sodniško cenjeno 3667 gld. 34½ kr. je prav pripravno za kakega trgovca z razne sorte blagom, ker ni blizo nobene prodajalnice ne krčme itd. prodaja Martin Pestevšek na Sladkigori pošta Šmarje pri Jelšah.